

Política lingüística: reflexions en veu alta

M. Antònia Font
Presidenta de la Federació d'Organitzacions per la Llengua Catalana i membre de l'STEI

La setmana passada vàrem assistir a un acte organitzat per l'OCB a l'Arxiu de Mallorca on intervingueren les persones responsables de dur endavant la política lingüística del Govern, Marta Fuxà; del Consell de Mallorca, Aina Sastre, i de l'Ajuntament de Palma, Llorenç Carrió.

Escollírem una llarga enumeració d'accions, campanyes i actes fets durant aquests

tres anys. Ens informaren que hi ha 14.000 persones matriculades a les proves de català, que s'ha fet molta feina i que n'hi ha molta a fer. La pregunta és: Per què, si s'han fet tantes coses, la percepció que en tenim és d'insuficiència i precarietat?

Els cursos i les proves de català donen molta feina, però s'han de trobar vies per fer-la compatible amb prendre iniciatives pròpies, dur projectes endavant, fer campanyes, proposar normatives... i que es vegi el resultat, augmenti el coneixement i l'ús de del català a tots els àmbits. El temps previst per l'organització per al debat no va permetre entrar al fons de la qüestió. La consciència crítica de les persones i entitats que treballam per la llengua i la cultura catalanes ens obliga a fer les reflexions següents.

1. L'Acord de govern entre PSIB-

PSOE, Més x Mallorca, Més per Menorca amb el suport de Podemos és molt feble pel que fa a les accions per normalitzar el català. Els partits eco sobiranistes no hi introduïren tot el que era necessari. Alliberats del TIL es va pensar que ja s'havia assolit la tasca principal.

2. L'energia reivindicativa generada per la injusta actuació del PP durant la legislatura Bauzá, s'hagués pogut transformar en energia participativa per dur endavant una política lingüística efectiva, inclusiva i il·lusionant.

3. Els responsables polítics de Més i els que venien d'ERC, no han sabut traslladar a la resta del govern la importància de l'ús del català i de la seva normalització.

“**Per què, si s'han fet tantes coses, la percepció que en tenim és de precarietat dins l'àmbit lingüístic?**”

4. Al Consell Social de la Llengua Catalana (CSL) no s'hi ha produït cap debat, no hem vist mesures per implicar-hi el diferents sectors i fer-lo un òrgan de participació real i efectiva.

5. El Pla general de NL del 2009 és el document sobre el qual s'ha fet el Pla d'actuacions de política lingüística. Aquest Pla d'actuacions no ha estat rebut al Consolat de la Mar en l'acte institucional que es mereix.

6. Al debat per l'acreditació de la competència lingüística del personal sanitari és on més s'ha evidenciat la falta de claredat i decisió per part del Govern. El govern no ho ha sabut explicar i defensar els drets de la població que vol usar el català a la sanitat.

7. La Constitució no protegeix la nostra llengua. És aquí on comença la desigualtat, quan estableix que tots tenim el deure de conèixer el castellà i no estableix que les persones que viuen i treballen a llocs on hi ha una llengua pròpia, diferent del castellà, també han de tenir el deure de conèixer aquesta llengua.

8. I és cert que hi ha molt per fer i que no ho podem fer tot durant aquesta legislatura, però el que sí és segur és que s'ha de fer entre totes i s'ha de reconèixer la feina feta durant el 1r pacte de progrés que va fer passes efectives per la normalització del català.

9. Molts de centres educatius no compleixen el decret de mínims. Inspecció diu que és un 5 % i representants de l'escola privada concertada diuen que és un 34 %. Per a nosaltres és important que el Pacte per l'educació deixi clar que cap centre de les illes, sigui públic o privat concertat, pugui anar per davall del 50 % en català, ni tampoc que el català minvi la seva presència en la vida interna i externa del centre, d'acord també amb el Document d'experts sobre el Model lingüístic escolar.

10. Finalment, nosaltres pensam que s'ha de fer un projecte engrescador on –persones i entitats que volem ajudar a empènyer el carro del procés de normalització, liderat per les persones que estan al cap davant de les institucions– puguem trobar un lloc per treballar incansablement, i junts, per la normalització del català.